

בש"פ 8114/21 - לירן זגורי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8114/21

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

העורר: לירן זגורי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מיום 18.11.2021 במ"ת 43332-07-21 שניתנה על-
ידי כבוד השופט נ' אבו טהה

תאריך הישיבה: כ"ו בכסלו התשפ"ב (30.11.21)

בשם העורר: עו"ד ירון פורר

בשם המשיבה: עו"ד ורד חלאוה

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 18.11.2021 (מ"ת 43332-07-21, השופט נ' אבו טהה) בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים בעניינו.

כתב האישום וההליכים עד כה

2. ביום 20.7.2021 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום נגד העורר, המייחס לו עבירות של מעשה מגונה לפי סעיפים 348(ב), 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וניסיון לביצוע מעשה מגונה לפי סעיפים 348(ב), 345(ב)(1), 345(א)(1)

ו-25 לחוק זה. על-פי המתואר בכתב האישום, ביום 5.7.2021 בסמוך לשעה 15:00 עצר העורר את רכבו ליד המתלון, קטין יליד 2013 ושאל אותו אם הוא מעוניין להרוויח כסף במכירת "פלאיירים". העורר ביקש ממנו להיכנס

עמוד 1

לרכב לשם כך. המתלונן נעתר והתיישב במושב הקדמי. במהלך הנסיעה פנה העורר למתלונן ואמר לו "קודם תיתן לי נשיקה" או בדומה לכך, המתלונן נישק את העורר על שפתיו, ובהמשך לכך ביקש העורר מהמתלונן לנשקו "עם הלשון" והמתלונן ציית לו. כמו כן העורר ביקש מהמתלונן לחשוף בפניו את איבר מינו ואמר לו שאם לא יעשה כן הוא לא יתחיל לעבוד, אך המתלונן סרב. בתגובה ביקש העורר מהמתלונן לגעת באיבר מינו של העורר. גם לכך המתלונן סרב. לאחר מכן עצר העורר את רכבו, הוריד את המתלונן ברחוב ועזב את המקום.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המעשים המיוחסים לעורר בכתב האישום וכי קמה בעניינו עילת מעצר בשל מסוכנות לנוכח העבירות המיוחסות לו. בעניין זה צוין כי העורר הורשע לאחרונה בביצוע עבירות מין בקטין מתחת לגיל 14 בהליך אחר, במסגרת הסדר טיעון (ת"פ 20867-19-19) וכי הוא ביצע את המעשים המיוחסים לו כעת בעודו ממתיין לגזר דינו באותו הליך. עוד צוין כי באותו שלב היה העורר נתון בחלופת מעצר בתנאים מגבילים, וכי האירוע התרחש בדרכו חזרה מפגישה טיפולית. בנסיבות אלו, נטען בבקשה כי מסוכנותו של העורר גבוהה במיוחד.

4. בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 26.7.2021 הודה בא-כוחו של העורר בקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר עד להחלטה אחרת.

5. בדיון שהתקיים ביום 9.8.2021 ביקש בא-כוחו של העורר להפנותו לתסקיר של שירות המבחן. בהחלטתו מתום הדיון בית המשפט המחוזי ציין כי לכאורה יש קושי לתת אמון בעורר, וכן כי ככלל יש מקום לשלוח נאשם למסגרת טיפולית רק לאחר גזירת דינו. עם זאת, הוא הורה על קבלת תסקיר מעצר של שירות המבחן בעניינו של העורר, אשר יבחן את אפשרות שילובו בחלופת מעצר מוסדית.

6. ביום 28.10.2021 הוגש תסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי לעורר משיכה מינית לקטינים ודחפים מיניים מוגברים אשר החריפו חרף שילובו בטיפול פרטני וקבוצתי במסגרת ההליך הקודם. שירות המבחן התרשם כי קיימת רמת מסוכנות גבוהה בעניינו של העורר ונדרש טיפול כוללני ארוך טווח שיאפשר פיקוח ומניעה של פגיעות נוספות. בסיכומו של דבר המליץ שירות המבחן על שילובו של העורר בהוסטל "מעגלים". בהמשך לכך ביום 10.11.2021 הוגש תסקיר משלים בעניינו של העורר במסגרתו נמסר שהוא עבר ראיון קבלה להוסטל "מעגלים" ונמצא מתאים לשילוב בו, אך כי לא ניתן לשלבו בהוסטל כעת משום שהמקום נמצא בתפוסה מלאה. כן צוין כי במסגרת הטיפול בהוסטל העורר יוכל לצאת לחופשות בסופי השבוע או החגים במהלכן ישהה בתנאי מעצר בית בפיקוחם של מי שאושרו כמפקחים בהליך הקודם שהתנהל בעניינו.

7. בדיון שנערך ביום 18.11.2021 עתר בא-כוחו של העורר לאימוץ המלצתו של שירות המבחן. מנגד טען בא-כוחה של המדינה כי בהתחשב בעבירות המיוחסות לעורר, נסיבות ביצוען ומסוכנותו הגבוהה של העורר, יש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים בעניינו. כמו כן הודגש כי לא ניתן לתת אמון בעורר בשים לב לכך שביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום בהליך דנן בעת שהיה בהליך טיפולי ובתנאים של מעצר בית במסגרת ההליך הקודם.

8. בית המשפט המחוזי קיבל את עמדת המדינה והורה כאמור על מעצרו של העורר עד תום ההליכים בעניינו. בית המשפט המחוזי הדגיש כי העורר מואשם בעבירות מין המקימות חזקת מסוכנות, וכי מסוכנותו של העורר אף מתגברת נוכח העובדה שהמעשים המיוחסים לו כעת בוצעו לכאורה לאחר שהורשע בעבירות מין בקטין מתחת לגיל 14, ובעודו

ממתין לגזר דינו באותו הליך. בית המשפט המחוזי דחה את המלצתו של שירות המבחן בהדגישו כי העורר אינו עומד באף אחד מהתנאים שנקבעו בבש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויסה, פ"ד סד(3) 101 (2011) (להלן: הלכת סויסה), בין היתר משום שהעורר ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום למרות ששולב בהליך טיפולי במסגרת התיק הקודם.

הערר

9. הערר שבפני מכוון כלפי החלטתו האמורה של בית המשפט המחוזי, ונטען בו כי שילובו של העורר במסגרת טיפולית סגורה תפחית את המסוכנות הנשקפת ממנו כך שהאינטרס הציבורי ייצא נשכר. לגישתו של העורר היה על בית המשפט המחוזי לאמץ את המלצתו של שירות המבחן בהיותו גוף מקצועי ולהורות על שילובו בהוסטל טיפולי. כן נטען כי קיים הבדל משמעותי בין תנאי מעצר הבית שבהם היה נתון במסגרת ההליך הקודם לבין התנאים שמוצעים כעת, במובן זה שכעת מוצע פיקוח הדוק יותר. בנוסף נטען כי ישנו פוטנציאל גבוה לסיום ההליך הטיפולי בהצלחה.

10. הדיון בערר התקיים בפני ביום 30.11.2021. בא-כוחו של העורר הדגיש כי אמנם העורר מעד לכאורה בכך שביצע את המעשים המיוחסים לו, אך כי מדובר באירוע בודד על פני רצף של פעילות טיפולית שאליה היה העורר מחויב. בהקשר זה הודגש כי במסגרת ההליך הקודם העורר התמיד והגיע לטיפול שבו שולב באופן עצמאי, בעת שהיה משוחרר בתנאים מגבילים.

11. מנגד, לטענת המדינה אין מקום לשלב את העורר במסגרת טיפולית בשלב זה, בשל מסוכנותו הגבוהה ובשל כך שלא ניתן לתת בו אמון. באת-כוחה של המדינה הצביעה על כך שבהליך הנוכחי התיק קבוע להוכחות במועד קרוב - חודש ינואר 2022, וכי סיומו של ההליך הקודם שבו היה מעורב העורר התעכב אך בשל ההליך הטיפולי שבו הוא השתלב.

דיון והכרעה

12. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אני סבורה שדין הערר להידחות. כידוע, ככלל, השלב הראוי לשקילת הליכי הטיפול הוא בשלב גזירת עונשו של נאשם. הפנייתו של נאשם להליכי טיפול בשלב המעצר תיעשה במקרים חריגים (ראו: הלכת סויסה, בעמ' 20-10; בש"פ 3466/21 מדינת ישראל נ' עזרא, פסקה 15 (2.6.2021)).

13. בעניינינו, התרשמתי כי לא מתקיימים התנאים המצדיקים לחרוג מן הכלל האמור. למעשה, ביצוע המעשים לכאורה על-ידי העורר בנסיבות המתוארות בכתב האישום, בעודו נתון בחלופת מעצר בתנאים מגבילים ובשובו ממפגש טיפולי בו השתתף, אינן תומכות בשילובו של העורר במסגרת טיפולית כבר בשלב זה של ההליך הנוכחי. לכך מצטרפת התרשמותו של שירות המבחן באשר למסוכנותו הגבוהה של העורר. כמו כן, ישנו קושי לאשר פיקוח אנושי בזמני החופשות של העורר על-ידי אותם מפקחים שאושרו בהליך הקודם, כאשר הפיקוח לא מנע ממנו לכאורה לשוב ולבצע עבירת מין בקטין. במכלול הנסיבות, לא מצאתי מקום לשנות מהחלטתו של בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר מאחורי סורג ובריא.

14. בכך אין כמובן כדי למנוע את שליחתו של העורר למסגרת טיפולית בגדר גזר הדין בהליך הנוסף, אם בית המשפט הדן בעניינו שם יסבור שיש מקום לעשות כן, ואיני מביעה כל עמדה ביחס לכך. ככל שגזר הדין אכן יכלול הוראה כזו, יוכל העורר לפנות לבית המשפט המחוזי הדן בהליך המעצר בתיק הנוכחי בבקשה לעיון חוזר בהחלטה המורה על מעצרו עד תום ההליכים.

15. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, א' בטבת התשפ"ב (5.12.2021).

ש ו פ ט ת
